

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Unscrupulous

Og vit, sum gleddu okkum so nógv. Spielberg kemur ikki kortini. Ferðavinnan missir milliardir krónur, tí kørugu brimbardu klettarnir ikki verða brandaðir kortini í einum skræpufilmi úr Hollywood.

Spielberg, tann brandur hann er, ræðist sjálvandi ikki Watson. Hann hevur bara ikki ráð at koma til Føroya. Tað er so dýrt at fara til Føroya og sleppa hiðani aftur, at figgjarætlanin hjá einum filmi, sum kostar nakrar hundrað milliónir dollarar, tolir tað ikki.

Og so sá Spielberg ella onkur av hansara 700 hjálparfólkum ein Føroyafilm á netinum, ein film hjá VisitFaroeIslands. Og hygg, málið varð loyst: hasar myndirnar brúka vit í okkara filmi, rópti Spielberg ovurfegin og gloymdi alt um Enniberg. Eitt sjálvmál hjá føroysku høvuðsvinnuni.

Og sama dag brúkti drotningin, okkara drotning, sín demokratiska rætt at verða fornermað og avlýsa ferðina til koloniina har norðuri í alhavinum.

So nógv autisma er í dags-skránni hjá drotningini og sjeiki hennara, at ikki bar til at flyta ein døgurða til pitsatime.

Sambært løg-

manni er royala summarútferðin tó ikki avlýst. Hon er bara útsett. Ikki ber til at siga, at hon er útsett til seinni í summar, tí summar er einki.

Fyri hesi bæði samvitskuleysu bak-køstini í einum latentum banahøggi kann ferðavinnan hóskaði fáa skattamilliónina hjá føroysku flakakvinnuni, sum skuldi brúkast til at undirhalda tey yvirskipaðu í Føroyum.

Og riddarakrossarnir kundu ikki setast í gjár, tí teir vóru ikki komnir. Eg setti mín kross, har sum krossar hoyra heima, í kirkjugarðin.

Landsliðið úr trotabúnum, har bara sólin einki skyldar, útsetti, men avlýsti ikki.

Tey einastu, vit í Føroyum kunnu líta á, er Sea Shepherd. Tey koma. Tey bakka ikki fyri nøkrum. Seyðamaðurin brýtur ikki vakt. Og tey eru vælkomnir. Tað sigur danska grundlógin. Fólk, sum koma til Føroya at bróta føroyska lóg, hava sjálvandi somu rættindi her sum øll onnur.

Nú bíða vit bara til IS, ríki islams, sendir menn til Føroya, komi ríki teirra. Teir hava ivaleyst okkurt at finnast at í XXL kristna landinum. Og her eru eisini nakrir aldagamlir steinar at koppa og festa í. Eingin hevur heldur rætt at forða teimum í til dømis at fara inn í eina kommunala svimjihøll við grinda-knivi.

Føroyingar eru einasta tjóð, sum

letur sær hersetingar lynda. Vit avlýsa og útseta alt uttan hersetingar.

Tá eg var smádrongur í Havn (og noyddist uttan at mótmæla at ganga ella súkkla langa leið í svartaskúla), var tað ein sportur hjá teimum vaksnu at bróta kropshitamátarar, sum høvdu tænt fyri seg í øllum reyvarholunum í húskinum, og spæla við kyksilvurperluna, sum var í mátaranum. Hon var skínandi blonk og bar seg undan. Tað bar ikki til at taka hana, hvussu ofta, vit so royndu. Hon fór bara undan eftir køksborðinum. Ein lummapisindalig roynd, sum segði okkum, at kyksilvur er ikki at spæla við. Men vit spældu við tað kortini. Og vit fingur kyksilvur límað inni í munninum, upp í holini í tonnnum, brendu holini, sum vit fingur, tí vit fingur næstan bara putursukur upp á breyð í fátækraðanum.

Nú er kyksilvur eins og sigarettir vorðið vandamikið. Vit doyggja av tvøsti og spiki til dømis. Gera vit ikki tað kortini, doyggja?

Sama um vit hava kyksilvur í reyvini ella í munninum ella ongastaðni.

Nær kemur drotningin so? Eg giti, at hon er nú so øgiliga fornermað, at hon ongantíð kemur aftur til Føroya, fimm taxfree pakkar av Prince ella ei.

Tað kemur aftur um Amtmansbrekku at taka piss upp á hátignir. Ella Føroyar egnar – ikki tagnar.

10 skjótir

Kristel Lisberg

Yrki: Optometristlesandi/tónleikar
Bústaður: Keypmannahavn

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Eg havi altíð ætlað mær at verða sangarinna, og tað standi eg enn fast við.

Hvat burdi hitt kynið vítað um títt kyn?

– Tað veit eg ikki heilt, tað er so ræðuliga nógv, sum er ymiskt frá kvinnum til menn.

Hvat burdu børn vítað um tað at verða vaksin?

– Eg haldi børn skulu fáa loyvi at vera børn so leingi sum møguligt. Haldi ikki, tað er neyðugt, at tey skulu hugsa um at blíva vaksin ov skjótt, og hvat tað merkir, tað kemur av sær sjálvum. Men at kunna taka ábyrgd er nokk ein av teimum tingunum, eg vildi meint, at eitt barn skal læra, eftirsum at tað vaksna lívið handlar nógv um júst tað.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– At eg havi útgivið tvey lög her í seinastuni, sum hava fingið nógv góða umtalu. Tað er

fantastiskt at kunna fáa virðing fyri tað, sum man ger. Serliga lagið »September«, sum kom út herfyri, tað er ætlað beiggja mínum, sum ikki er her longur. Eg havi leingi hugsað um at kunna útgivið henda sangin sum eitt minni um hann, so hann kan liva víðari ígjøgnum sangin og ikki verður gloymdur.

Enda setningin: Um eg tordi, so hevði eg...

... flutt longur vekk enn Danmark og farið allan vegin við tónleikinum. Men hvør veit, tað er enn gjørligt.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– At vit menniskju virða hvønn annan og geva pláss fyri hvørjum øðrum, líkamikið hvussu ymisk vit eru.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Tað veit eg faktiskt ikki heilt.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

– Eg haldi man lærir nýggj ting allatíðina. Men kanska, at tað er »okey«, at alt tekur tíð, og ein kann taka ein dag í senn heldur enn at stressa ov nógv um framtíðina. Eg havi hoyrt fólk siga tað mangan, men kanska ongantíð heilt tikið tað til mín fyrr enn nú.

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um, at eg...

... eri alt ov glað fyri slikk og alt annað ósunt og eti ov nógv av tí, sjálvt um eg veit, at tað ikki er tað besta fyri kroppin. Men eg eri nokk ikki tann einasta, sum hevur tað soleiðis.

Enda setningin: Føroyingar burdu...

... uha, tað ikki lætt at svara uppá, men eg hevði ynskt, at tað vóru fleiri møguleikar fyri at lesa í Føroyum, soleiðis at tey flestu ikki eru noydd at flyta av landinum fyri at nema sær útbúgving.

